

[Udenrigsministeren.]

sin Toldvise endnu en Gang for dette høje Ting. Denne synes ingen Sinde at have gjort noget dybt Indtryk paa Tingets store Flertal, og jeg regner heller ikke med, at den vil have en mere overbevisende Virkning i Dag.

Det ærede Medlem maatte saa dertil, det kunde man vel heller ikke fortænke ham i, føje nogle Udtryk for den uhyre Overlegenhed, hvormed han og adskillige Meningsfæller, baade her og andre Steder, ser paa de Bestræbelser, der gennem fælles internationale Forhandlinger udfoldes for i nogen Maade at begrænse den Daarskab, der er saa naturlig for Menneskene. Disse Bestræbelser udfoldes imidlertid, og jeg tror, det er fornødent at fortsætte dermed. Det ærede Medlem mente, at den Handelskonvention, om hvilken vi forhandlede en Gang i Foraaret, nu endelig er død og stedt til Hvile, dens fuldkomne Fiasko er beseglet, og jeg ved ikke, hvilke stærke og, jeg kan maaske sige, glade Udtryk det ærede Medlem i denne Forbindelse benyttede.

Jeg tror dog, at Glæden maa siges at være forhatet. Den Gang vi i sin Tid forhandlede om denne Handelskonvention, udtalte jeg ingen store Talemaader om dens Virkninger og ingen meget stærke Forhaabninger om dens Gennemførelse, men pegede paa de Muligheder, der forelaa. Jeg tror heller ikke nu, man skal overdrive i den modsatte Retning og sige, at nu er alt dette ganske forbi. Forholdet er dog dette, at endnu for faa Dage siden vedtog den samlede Kreds af europæiske Repræsentanter i Genève en indtrængende Opfordring til de forskellige Regeringer om at ratificere denne Handelstraktat, og den varme og lidenskabeligt begejstrede Ordfører for den var den Mand, som baade det ærede Medlem Hr. Moltesen og den ærede Ordfører for det konservative Parti har nævnt her, Hollænderen Collijn. Han er ikke hollandsk Udenrigsminister, men han er en meget indflydelsesrig Fører for det konservative Parti i Holland.

Det er altsaa dette konservative Parti i Holland, der med allerstørste Styrke tager Ordet for denne Handelspolitik. Om det nu vil lykkes at føre den igennem eller ikke, er i Øjeblikket vel ikke at forudse. Det er meget muligt, at Forsøget glipper, ingen kan paa nærværende Tidspunkt med Sikkerhed sige, om det vil lykkes. Men glipper det, maa vi se den Sandhed i Øjnene, at da er de erhvervspolitiske Forhold i Europa i ikke ringe Grad forværrede. Den Krise, vi staaar i, vil derigennem have Betingelser

for at faa en mere langvarig Karakter, end den ellers vilde faa.

Det ærede Medlem siger med megen Ret, at det hjælper ikke, man har Recepter, naar man ikke ogsaa kan faa Medicin. Det svarer jo til adskillige Udtalelser fra vor Side om, at det hjælper ikke, man erkender Sandheden ved forskellige Forhandlinger, naar man saa giver efter for uhenigtsmæssige Indflydelser, naar man kommer hjem. Jeg maa tilføje, at Forudsætningen for, at man kan faa den rigtige Medicin, er, at Recepten bliver skrevet, og derfor er det forberedende Arbejde, der foregaar under de fælles Forhandlinger, ikke uden Værdi. Det er muligt, at naar Forholdene bliver tilstrækkeligt vanskelige og farlige, vil der ogsaa blive Erkendelse nok til virkelig at anvende disse Recepter og derigennem forbedre de Vilkaar, hvorunder man økonomisk virker i Europa.

Imidlertid, alt dette er mere Udtryk for Stemninger fra vore Foraarsforhandlinger. Den anden Side af det ærede Medlems Udtalelser var imidlertid Tilslutning til Forslaget, som det her foreligger. Det ærede Medlem opfattede det som et Tilbagetog og som en Slags Modsætning til det, han kaldte Genève-Politikken. Jeg tror dog, at det ærede Medlem maa gøre sig fortrolig med, at der er meget af Genève-Politikken Aand i denne Aftale mellem disse Stater, og det ligger klart udtrykt ikke mindst i den Protokol, som det ærede Medlem, selv om han syntes, at den ikke var saa god som det, vi havde foreslaaet fra dansk Side, dog tillagde megen Værdi.

Der udtales netop, at et Hovedformaal for dette Samarbejde er en Støtte til den internationale Handelspolitik, der har faaet sit Udtryk gennem Bestræbelserne i Genève. Det er den Ledetraad, som de seks Magter har taget for deres Bestræbelser paa dette Omraade. Det ærede Medlem mente, at Protokollen var afsvækket, og det ærede Medlem kan have Ret i, at nogle af Ordene, saaledes som vi oprindelig havde foreslaaet, var fuldt saa stærke som de, der anvendes i selve Protokollen. Jeg ser dog dette mindre som en Afsvækkelse, mere som et Udtryk for, at man fra de forskellige Sider under Drøftelserne oppe i Oslo havde ønsket ikke at benytte den maaske lidt usædvanlige Form at anvende Eksempler i en saadan fælles Udtalelse. Selve Indholdet er utvivlsomt tænkt, ganske som det var tænkt i det danske Forslag.

Det ærede Medlem mente, at vi var kommet i rigtigt tiltalende Selskab ved denne Lejlighed, og det mener jeg for min